

Niče II- kritika metafizike 2 i genealoški metod

Nastavljamo sa Ničeovom kritikom metafizike.

Nasuprot “metafizičkom” načinu mišljenja, Ničeovo mišljenje nastoji biti mišljenje prelaza, nijanse, mišljenje onoga iz-među, a što Niče imenuje mišljenjem “s one strane dobra i zla”. “S one strane” ne znači *izvan* dobra i zla, istine i laži itd., već znači *izvan vere u suprotnost* dobra i zla, tj. znači iz-među dobra i zla, iz-među istine i laži. U konačnom, mišljenje “s one strane” predstavlja mišljenje onoga iz-među u svim njegovim prelazima, nijansama – mišljenje sa one strane “metafizike”.

Na prvi pogled paradoksalno, iz ideje neutralnosti bića sledi nemogućnost neutralnosti, nepristrasnosti, objektivnosti vlastite pozicije iz koje se govori/saznaje/stvara/živi. Iz neutralnosti bića sledi nužnost “nasilja”, “nasilja” u pogledu na pretpostavljenu mogućnost univerzalnog, nepristrasnog i objektivnog stanovišta (tj. moralnosti/“metafizike”). Ničeovim rečima, iz neutralnosti bića proishodi nemogućnost razlikovanja negirajućeg delanja od afirmišućeg kazivanja: svako *Da* kao izraz stvaranja nosi sa sobom jedno *Ne*.

Prethodno rečeno sa sobom povlači nužnost perspektivog saznanja, tj. vodi Ničeovoj ideji tumačećeg egzistiranja. Ideja tumačećeg egzistiranja sa sobom nosi *promenu u načinu pitanja* u odnosu na dominantne načine pitanja svojstvene tradiciji filozofije. Za Ničea temeljno pitanje više nije niti pitanje *Šta?*, niti pitanje *Kako?*, već Ničeova misao vodi prvenstvu pitanja *Ko?* Napuštanje “metafizičkih” ideja porekla, temelja i osnova, nužno vodi napuštanju pojma suštine, onoga što stvar bejaše biti od iskona, kao odgovora na pitanja *Šta?*, kao što vodi i napuštanju svake ideje transcendentale (paukove) mreže mogućih odnosa stvari pripadnog pitanju *Kako?* Za Ničea temeljni način pitanja ima